

# Historiky o Bhagavánovi (1/2)

## Sádhu Óm

zveřejněno na [www.rudolfskarnitzl.cz](http://www.rudolfskarnitzl.cz)  
(originál článku byl otisknut ve čtvrtletníku  
Ramanášramu: *The Mountain Path*, číslo III/2007)



Bhagaván Šrí Ramana Mahářiši

### Rozsudek

Šrí Bhagaván se zrovna chystal na svoji obvyklou procházku po Arunáčale, když tu náhle všichni spatřili holubici, která, zcela omráčená, spadla k nohám Bhagavána. Lidé se rozhlédli a uviděli chlapce, který holubici trefil kamenem a nyní tu stál a třásl se strachy.

Šrí Bhagaván se podíval na chlapce, pak se obrátil ke stoupencům a řekl jim: „Pokud by se našly dvě *anna* (drobné indické mince), stačilo by to, aby chlapec mohl zahnat hlad.“ Hned na to jeden ze stoupenců běžel do ášramu, vzal dvě *anna* a přiběhl zpátky, kde se zatím Šrí Bhagaván věnoval holubici. Na přání Bhagavána byly peníze předány chlapci, který byl nesmírně potěšen a ihned se vytratil. Holubice však byla stále omráčená. Šrí Bhagavána pak

prohlásil: „Pokud někdo sežene hroznové víno a šťáva z hroznů se nalije holubici na hlavu, mělo by ji to probrat.“

V tu chvíli se objevil jakýsi stoupenec, který, když nezastihl Bhagavána v meditační hale, vypravil se jej hledat na Arunácalu a nesl sebou hrozny jako dar Bhagavánovi. Když jej Bhagaván spatřil, jak nese hrozny v ruce, zvolal: „Hroznové víno dorazilo!“

Bhagaván vymačkal šťávu z hroznů na hlavu holubice a čekal, co bude. Krátce nato začala holubice přicházet k vědomí a po chvílce odlétla pryč.

## **Magický dotek**

Jeden státní úředník, pracující ve Vellore (město, vzdálené asi 85 km od Tiruvannamalai), byl čerstvě ženat s dívkou z Tiruvannamalai. Ta jednoho dne odešla z domu a manželovi nechala vzkaz, že jede navštívit svoji matku v Tiruvannamalai a že klíč nechává u souseda. Když se novomanžel večer vrátil z práce, našel dům zamčený. Sousedé mu řekli, že jeho manželka odjela do Tiruvannamalai. Ten muž byl sirotek a nikdy nepoznal lásku k rodičům a byl tudíž velmi závislý na lásce své ženy. Nedokázal snést odloučení. Aniž by se vysvlékl z úřednické uniformy, ihned odjel autobusem do Tiruvannamalai, kde zašel do domu své tchyně, ale jeho žena tam nebyla. Se svojí matkou odešla do Ramanášramu. Muž byl už celý nedočkavý, a tak jej rozčílilo, že manželku nenašel v domě jejích rodičů. Nevěděl, kdo je Ramana, a netušil, proč by za ním měli lidé chodit. Odešel tedy hledat svoji ženu do Ramanášramu.

Když přišel do areálu ášramu, ani se nezul boty, protože nebyl obeznámen s pravidly chování návštěvníků. Z očekávaného setkání s manželkou byl trochu nervózní, a tak si zapálil cigaretu a mocně pobafával, aby se uklidnil. Místo, kde stál, byla cesta, kterou Bhagaván používal, když chodil do kravského chléva. Zatímco stál a kouřil, ucítil, jak mu kdosi klepe na ruku. Otočil se a uviděl Šrí Bhagavána. Šrí Bhagaván se na něj tiše díval a i muž mlčky hleděl na Bhagavána. Nikdo neví, co se mezi nimi odehrálo.

Ten muž pak okamžitě odešel, aniž by na svoji ženu počkal. Opustil zaměstnání a nikdo už jej nikdy nespatriil. Jeho žena byla zpočátku sklíčená žalem, ale pak se utěšila tím, že to byl jeho osud a také důvěřovala bezmezně síle Bhagavána.

Tato historka je důkazem síla Bhagavánova pohledu, síly, kterou Šrí Muruganar nazýval *kannokkam*.